

Passion på gymmet

Jag trampar frenetiskt på min motionscykel och försöker se obesvärad ut medan jag balanserar på den hårda sadeln. I en kvart har jag kämpat för kung och fosterland för att få upp kaloriräknaren några steg till, men nu ser jag i ögonvrån att jag har fått ett gymgodis till granne. Gymgodis är söta, lagom svettiga, vältränande män som ibland kan dyka upp på gymmet och pigga upp tillvaron under lysrören. Bäst chans att få se ett gymgodis i sin naturliga miljö är att titta in på gymmet efter klockan sju, när de tränar efter jobbet. Löpbandet och motionscykeln är perfekta spaningsplatser, alla är koncentrerade på sin träning och man kan titta på folk så mycket man vill. Gymgodisets energifyllda cyklande sprider en behaglig doft av aftershave och mustigt manssvett åt mitt håll. Jag försöker obemärkt att dra upp träningsbyxornas resår över min putande mage. Typiskt att man har klämt in bröstet i en sportbehå, det är svårt att förföra någon med putmage och två stekta ägg. Jag försöker diskret täcka över minutvisaren på cykelns display. Det verkar logiskt att signalera att min träningstid är överensstämmande med min svettutsöndring. Gymgodiset får inte se att jag valt det lättaste förbränningsprogrammet för latmaskar. Jag tillhör kategorin som lättar mitt dåliga träningsamvete med att sola solarium på gymmet, då blir man både röd i ansiktet och måste dricka mycket vatten, jag brukar låtsas att jag tränat "boxercise". Ett annat tips är bada bastu i gymkläderna så att svetten lackar och avsluta med en iskall dusch. Kinderna blir vackert röda som på en finsk vinterbadare, och svettfläckarna på träningskläderna blir genuina och trovärdiga. Jag plutar med munnen allt jag kan och sneglar på gymgodisets muskliga underarmar. Han tränar säkert till Tour de France. Det blir perfekt, jag stannar i Cote d'Azur under tiden som han vinner cykeltävlingar och finansierar vårt lyxiga liv vid Medelhavet! Han kan skjutsa alla våra lockiga änglabarn till skolan på cykelramen.

Fem minuter till, sen ger jag upp. Inte ens Lance Armstrong är värd denna möda på sadeln. Jag hoppar av cykeln och vänder mig åt hans håll. Men var är han? Gymgodiset är borta! Inte ett spår efter läckerbiten. Om jag anstränger mig kan jag fortfarande dofta hans aftershave i luften. "Lance", viskar jag medan jag spejar frenetiskt över gymlokalen? Lance? Han är spårlöst försvunnen. Typiskt. Nu måste jag återvända redan i morgon och försöka nosa upp honom, kanske även påföljande kväll och kvällen efter den. Fortsätter jakten hela hösten så kommer min rumpa vara tränad till oigenkännlighet till jul. Men å andra sidan, det är väl varmt i Los Angeles vid jul? Är det inte där som den riktige Lance finns? Hmmm ... Undrar om han står i Gula sidorna? Jag och Lance Armstrong i matchande cykelbyxor cyklar i Hollywood Hills i solnedgången; bara tanken ger inspiration för mer motion. Man kanske skulle ta och titta in på ett spinningpass ändå?

Hanna Mellin
HANNA MELLIN